

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Eemnes;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 1 april 2019;
gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1., vierde lid, van de Jeugdwet en de artikelen 147
en 156 van de Gemeentewet;
overwegende:

- dat de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en algemene voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening, over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen, de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet, en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;

b e s l u i t :

vast te stellen de

Verordening Jeugdhulp Gemeente Eemnes 2019

luidend als volgt:

Verordening Jeugdhulp gemeente Eemnes 2019

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Algemene bepaling	4
Artikel 1.1 Begrippen	4
 Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp	5
Artikel 2.1 Algemene voorzieningen	5
Artikel 2.2 Individuele voorzieningen	5
Artikel 2.3 Informatie over persoonsgebonden budget.....	5
Artikel 2.4 Afwegingsfactoren individuele voorziening	6
 Hoofdstuk 3 Toegang tot jeugdhulp	6
Artikel 3.1 Toegang tot jeugdhulp.....	6
Artikel 3.2 Melding hulpvraag	6
Artikel 3.3 Het onderzoek	7
Artikel 3.4 De vastlegging van het onderzoek	7
Artikel 3.5 Aanvraag	8
Artikel 3.6 Inhoud beschikking	8
 Hoofdstuk 4 Persoonsgebonden budget (PGB)	8
Artikel 4.1 Algemeen.....	8
Artikel 4.2 Afwegingsfactoren persoonsgebonden budget	8
Artikel 4.3 Berekening hoogte persoonsgebonden budget	9
Artikel 4.4 Afwegingsfactoren inzet sociaal netwerk	9
Artikel 4.5 Voorwaarden bij verstrekking persoonsgebonden budget	10
Artikel 4.6 Kwaliteitseisen persoonsgebonden budget.....	10

Hoofdstuk 5 Kwaliteit en Veiligheid.....	10
Artikel 5.1 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering	10
Artikel 5.2 Vertrouwenspersoon	10
 Hoofdstuk 6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering en controle.....	11
Artikel 6.1 Opschorting en beëindiging	11
Artikel 6.2 Herziening of intrekking	11
Artikel 6.3 Terugvordering en verrekenen	11
 Hoofdstuk 7 Overige bepalingen	12
Artikel 7.1 Klachten	12
Artikel 7.2 Betrekken van inwoners bij het beleid	12
Artikel 7.3. Toepassing Subsidieverordening Amersfoort	12
 Hoofdstuk 8 Slotbepaling	12
Artikel 8.1 Nadere regels	12
Artikel 8.2 Hardheidsclausule	12
Artikel 8.3 Indexering	12
Artikel 8.4 Intrekking voorgaande verordening en overgangsrecht	12
Artikel 8.5 Inwerkingtreding en citeertitel	13
 Bijlage 1: Gebruikelijke zorg jeugd.....	14
 Toelichting.....	16

Hoofdstuk 1 Algemene bepaling

Artikel 1.1 Begrippen

Alle begrippen die in deze Nadere regels worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet en daarop gebaseerde lagere regelgeving, de Verordening en de Algemene Wet bestuursrecht (Awb).

1. Algemene voorziening:

Algemene voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid;

2. Andere voorziening:

voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;

3. Cliëntondersteuning:

onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;

4. College:

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemnes;

5. Familiegroepsplan:

hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouder(s), samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving (het sociale netwerk) van de jeugdige en/of ouder(s) behoren;

6. Gebruikelijke hulp:

hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de ouder(s), zoals beschreven in bijlage 1;

7. Gecertificeerde instelling:

rechtspersoon die in het bezit is van een certificaat of voorlopig certificaat als bedoeld in artikel 3.4 van de Jeugdwet en die een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering uitvoert;

8. Hulpvraag:

behoefte van een jeugdige en/of ouder(s) aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de Jeugdwet;

9. Individuele voorziening:

op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening;

10. Kostprijs:

de prijs waarvoor de gemeente de voorziening heeft ingekocht bij een jeugdhulpaanbieder;

11. Niet-professionele ondersteuning:

ondersteuning verleend door een persoon die deel uitmaakt van het sociale netwerk van de jeugdige en/of ouder(s), waarbij:

- de persoon die de hulp en ondersteuning verleent niet beschikt over de opleidings- en beroepskwalificaties om de betreffende hulp en zorg beroepsmatig te mogen verlenen; en
- geen sprake is van gebruikelijke hulp;

12. Persoonsgebonden budget (PGB):

een bedrag waarmee een jeugdige en/of ouder(s) zelf hulp of ondersteuning kunnen inkopen.

13. *Professionele ondersteuning:*

ondersteuning beroepsmatig verleend door een persoon:

- die de opleidings- en beroepskwalificaties heeft om de betreffende hulp en zorg beroepsmatig te mogen verlenen, en die geen deel uitmaakt van het sociale netwerk van de jeugdige en/of ouder(s);
- of - ondersteuning niet-beroepsmatig verleend door een persoon die: de opleidings- en beroepskwalificaties heeft om de betreffende hulp en zorg beroepsmatig te mogen verlenen die deel uitmaakt van het sociale netwerk van de jeugdige en/of ouder(s), en die deze hulp en zorg niet verleent als gebruikelijke hulp;

14. *Spoedeisend geval:*

Een (onvoorziene) situatie die geen uitstel verdraagt;

15. *Sociaal netwerk:*

personen uit de huiselijke kring en andere personen met wie iemand een sociale relatie onderhoudt, zoals familieleden die niet in hetzelfde huis wonen, burens, vrienden, (mede)leden van een vereniging en kennissen;

Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp

Artikel 2.1 Algemene voorzieningen

1. Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder toegangsbeoordeling of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling.
2. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. informatieverstrekking over ontwikkelingsbehoeften jeugdigen en opvoedingsvragen van opvoeders, en/of;
 - b. basisondersteuning, waaronder het bieden van informatie, advies en consultatie bij opgroei- en opvoedvragen;
 - c. vrij toegankelijke lichte ondersteuning en lichte hulp voor jeugdigen en/of ouders, waaronder vormen van hulp, gericht op het creëren van een stabiele opvoed- en opgroeisituatie;
 - d. Jeugd- en Gezinsteam voor hulpverlening bij opvoed- en opgroei problemen.
3. Het gewenst te bereiken resultaat bepaalt welke voorziening ingezet dient te worden om dit resultaat te bereiken.
4. Wanneer mogelijk wordt het resultaat bereikt door inzet van een algemene voorziening.
5. Het college kan een individuele voorziening verlenen om het gewenste resultaat te bereiken.

Artikel 2.2 Individuele voorzieningen

1. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Ambulante begeleiding
 - b. Ambulante behandeling
 - c. Ambulante dagbehandeling
 - d. Dagactiviteit
 - e. Begeleid wonen met toezicht jeugd
 - f. Logeren jeugd
 - g. Pleegzorg
 - h. Wonen in gezinsvormen
 - i. Opname met behandeling, besloten
 - j. Opname met behandeling, gesloten
 - k. Opname met behandeling, psychiatrie
 - l. ADHD ziekenhuiszorg
 - m. Vervoer
 - n. Dyslexie
 - o. Hulpverlening dwang en drang
 - p. Crisisbeschikbaarheid
2. Het college hanteert bij de toekenning van de in lid 1 genoemde voorzieningen de daarop toepasselijke productomschrijvingen zoals deze zijn of worden opgenomen in de overeenkomsten met de gecontracteerde zorgaanbieders en de daaruit voortvloeiende zorgadministratie.

Artikel 2.3 Informatie over persoonsgebonden budget

Wanneer een individuele voorziening aan de orde is, informeert het college de jeugdige en/of

zijn ouders tijdens het onderzoek volledig, objectief en in voor hem begrijpelijke bewoordingen welke mogelijkheden bestaan om te kiezen voor een persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet en wat de gevolgen van die keuze zijn.

Artikel 2.4 Afwegingsfactoren individuele voorziening

1. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover:
 - a. zij op eigen kracht, met gebruikelijke hulp of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag; en
 - b. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een algemene voorziening; en
 - c. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een andere voorziening.
2. Recht op een individuele voorziening bestaat slechts voor zover deze als de goedkoopst adequate oplossing is aan te merken.

Hoofdstuk 3 Toegang tot jeugdhulp

Artikel 3.1 Toegang tot jeugdhulp

1. Via de gemeente: Het college kan besluiten een individuele voorziening voor jeugdhulp te verlenen.
2. Via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts: Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
3. Via de gecertificeerde instelling: Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering.
4. Via justitie: Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp die de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting nodig acht bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing.
5. Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken of als het college dit noodzakelijk acht, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking.
6. Het college verleent geen beschikking voor de inzet van jeugdhulp als bedoeld in lid 3 en lid 4 van dit artikel.

Artikel 3.2 Melding hulpvraag

1. Jeugdigen en/of ouder(s) kunnen met een hulpvraag contact opnemen met bij het Jeugd-Gezinsteam Eemnes;
 - a. in persoon bij het Jeugd- en Gezinsteam;
 - b. telefonisch tijdens kantoortijden van het Jeugd- en Gezinsteam;
 - c. digitaal per mail naar jeugdengezin@eemnes.nl
 - d. schriftelijk via een brief.
2. Het college bevestigt het contact digitaal of schriftelijk, tenzij de hulpvrager heeft meegedeeld dit niet te wensen en verzoekt de jeugdige en/of ouder(s) het aanmeldformulier in te vullen en te retourneren. Hiertoe wordt een aanmeldformulier beschikbaar gesteld.
3. Het college maakt binnen een week na ontvangst van het aanmeldformulier een afspraak voor een (intake) gesprek. Het gesprek vindt in beginsel plaats binnen 3 weken na ontvangst van het aanmeldformulier.
4. Voorafgaand aan het (intake) gesprek informeert het college de jeugdige en/of ouder(s) over de mogelijkheid om gebruik te maken van kosteloze cliëntondersteuning en een onafhankelijke vertrouwenspersoon en stelt het college de jeugdige en/of ouder(s) op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet op te stellen. Als de jeugdige en/of ouder(s) daarom vragen, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.
5.
 - a. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk;
 - i een passende tijdelijke maatregel,
 - ii of passende voorziening, of

- iii vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Jeugdwet

Het college legt de beslissing omtrent de inzet van hulp in dit geval zo snel mogelijk, doch in ieder geval binnen vier weken na de start van de hulp, vast in een beschikking.

b. Buiten kantoortijden kunnen jeugdigen en/of ouder(s) voor spoed bellen met Veilig Thuis.

- 6. Jeugdigen en/of ouder(s) kunnen zich rechtstreeks wenden tot een algemene voorziening.

Artikel 3.3 Het onderzoek

1. Het onderzoek start met het voeren van een gesprek met de jeugdige en/of ouder(s).
 - a. Het gesprek is voor het college een middel om zijn wettelijke verantwoordelijkheden en de verantwoordelijkheden zoals genoemd in deze verordening, ten uitvoer te brengen.
 - b. De vraag van de jeugdige en/of ouder(s) is leidend in het gesprek.
 - c. Indien de jeugdige en/of ouder(s) dit wensen, worden derden bij het gesprek betrokken.
 - d. Op basis van het gesprek wordt bepaald of nader onderzoek nodig is en hoe het onderzoek invulling krijgt.
2. Tijdens het gesprek informeert het college de jeugdige en/of ouder(s) over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolprocedure.
3. Het college vraagt aan de jeugdige en/of ouder(s) toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken en indien noodzakelijk voor het onderzoek voor het inwinnen en delen van informatie bij/met andere instanties, zoals de huisarts of de onderwijsinstelling. Hiertoe wordt een toestemmingsformulier beschikbaar gesteld. Afhankelijk van de leeftijd van de jeugdige wordt er om toestemming voor de hulpverlening gevraagd aan de ouder(s) of de jeugdige zelf, conform artikel 7.3.4 van de Jeugdwet. Het college kan persoonsgegevens van de jeugdige en/of ouder(s) verwerken zonder daartoe de toestemming te hebben verkregen, wanneer daarmee tegemoet gekomen wordt aan een spoedeisend belang van de jeugdige en/of ouder(s) of een wettelijke plicht.
4. Het college onderzoekt in een gesprek met de jeugdige en/of ouder(s), zo spoedig mogelijk en voor zover nodig in het kader van de hulpvraag:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en/of ouder(s), het probleem of de hulpvraag en of door de ouder(s) gebruikelijke hulp wordt geboden of kan worden geboden;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige en/of ouder(s) om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
 - d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
 - e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een algemene voorziening;
 - f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
 - g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en/of ouder(s).
 - i. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget, waarbij de jeugdige en/of ouder(s) in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze en welke voorwaarden daarvoor gelden.
 - j. andere aspecten die in het kader van het onderzoek noodzakelijk zijn, zoals in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
5. Als de jeugdige en/of ouder(s) een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.
6. Het college kan alleen in overleg met de jeugdige en/of ouder(s) afzien van het gesprek.

Artikel 3.4 De vastlegging van het onderzoek

1. Het college verstrekt de jeugdige en/of ouder(s) een weergave van de uitkomsten van het onderzoek in een plan van aanpak.

2. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen feitelijke onjuistheden corrigeren, gegevens aanvullen en hun opmerkingen kenbaar maken. Deze worden in het plan van aanpak verwerkt of daar aan toegevoegd.

Artikel 3.5 Aanvraag

1. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk of digitaal indienen bij het college door middel van de ondertekening van het plan van aanpak.
2. Indien ouder(s) naar oordeel van het college in staat zijn om gebruikelijke hulp te bieden, kan het college de aanvraag om een individuele voorziening afwijzen of afstemmen op de taken en/of omvang die als gebruikelijke hulp kan worden aangemerkt.
3. Indien een jeugdige en/of ouder(s) een persoonsgebonden budget wenst, vermeldt hij dit op de aanvraag.
4. Aan de aanvraag voegt de aanvrager een budgetplan toe voor de inzet van het persoonsgebonden budget met een begroting. Hiertoe wordt door het college een model budgetplan beschikbaar gesteld.
5. Het besluit op de aanvraag is zo nodig afgestemd op de domeinen jeugdhulp, onderwijs, zorg, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen, politie en justitie.

Artikel 3.6 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als persoonsgebonden budget wordt verstrekt. De beschikking is mede gebaseerd op het plan van aanpak.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken individuele voorziening is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de individuele voorziening wordt verstrekt.
 - d. de wijze waarop bezwaar kan worden gemaakt tegen de beschikking;
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het persoonsgebonden budget kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het persoonsgebonden budget;
 - c. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het persoonsgebonden budget is bedoeld;
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het persoonsgebonden budget;
 - f. de wijze waarop bezwaar kan worden gemaakt tegen de beschikking.

Hoofdstuk 4 Persoonsgebonden budget (PGB)

Artikel 4.1 Algemeen

1. Het college kan een persoonsgebonden budget voor de kosten van jeugdhulp, welke betrekking hebben op een periode voorafgaande aan de aanvraag weigeren, tenzij:
 - a. het college vaststelt dat de aanvraag niet eerder ingediend kon worden; en
 - b. de jeugdige en/of zijn ouder(s) aantoonbaar verplichtingen met derden te zijn aangegaan die onherroepelijk zijn; en
 - c. het college tot het oordeel komt dat de verleende jeugdhulp noodzakelijk is.
2. Het persoonsgebonden budget wordt binnen zes maanden na toekenning aangewend voor de bekostiging van het behalen van de doelen (het resultaat) waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 4.2 Afwegingsfactoren persoonsgebonden budget

1. Het college verstrekt een persoonsgebonden budget in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de Jeugdwet indien:
 - a. de jeugdige en/of ouder(s) naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat zijn tot een redelijke waardering van de belangen ter zake dan wel met hulp uit hun sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde, gecertificeerde instelling of aanbieder van gesloten jeugdhulp in staat zijn de aan het persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en;
 - b. de jeugdige en ouder(s) zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet

- passend achten, en;
- c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige en/of ouder(s) van het persoonsgebonden budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.
2. Er wordt *geen* persoonsgebonden budget toegekend wanneer niet aan de voorwaarden zoals genoemd in de Jeugdwet wordt voldaan of in het geval dat:
- a. er sprake is van bezwaren van overwegende aard. Ter beoordeling daarvan kan het college nadere gegevens inwinnen en/of van de aanvrager verlangen, waaronder een verklaring omtrent het gedrag van de te kiezen zorgverlener;
 - b. het een minderjarige betreft die een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering heeft gekregen of een jeugdige die is opgenomen in een gesloten accommodatie;
 - c. er sprake is van crisishulp/ crisisopvang/ spoedeisende zorg;
 - d. er sprake is van pleegzorg.
3. Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren indien het college eerder toepassing heeft gegeven aan artikel 8.1.4 eerste lid, onderdeel a, d of e van de Jeugdwet.

Artikel 4.3 Berekening hoogte persoonsgebonden budget

1. Wanneer een jeugdige en/of ouder(s) ondersteund worden via een persoonsgebonden budget, geldt dat het persoonsgebonden budget uitsluitend wordt gebruikt voor het betrekken van ondersteuning ten behoeve van het in de beschikking vastgelegd resultaat.
2. De hoogte van het persoonsgebonden budget wordt op maat vastgesteld. Het tarief voor een persoonsgebonden budget;
 - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de jeugdige of ouder(s) opgesteld budgetplan met begroting als bedoeld in artikel 3.5, lid 3 van deze verordening over hoe zij het persoonsgebonden budget gaan besteden, en
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen, en
 - c. wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura die het college beschikbaar heeft.
3. De hoogte van het persoonsgebonden budget bedraagt voor jeugdhulp ingekocht bij een professionele hulpverlener ten hoogste 100% van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura die het college beschikbaar heeft;
4. Wanneer de jeugdige en/of ouder(s) met het persoonsgebonden budget niet professionele ondersteuning verwerft, wordt de hoogte van het persoonlijk budget bepaald aan de hand van het geldend minimum uurloon voor 23 jaar en ouder, maar kan nooit hoger zijn dan maximaal 50% van de hoogte van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.
5. Wanneer de jeugdige en/of ouder(s) zorg en ondersteuning vanuit sociale en morele overwegingen ontvangen en vanuit een individuele voorziening betaald wordt vanuit het persoonsgebonden budget, wordt dit niet aangemerkt als een arbeidsrelatie waarop het wettelijke minimumloon van toepassing is. In deze gevallen kan de jeugdige en/of ouder(s) met het persoonsgebonden budget een symbolisch tegemoetkoming van maximaal €141 per maand uit laten betalen aan personen die informele hulp vanuit de sociale relatie met de budgethouder verlenen. Er wordt gewerkt op basis van de modelverklaring van de SVB.
6. De hoogte van het persoonsgebonden budget wordt gebaseerd op de tarieven die voor individuele voorzieningen in natura zijn verschuldigd aan de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders en de hoogte van het minimumloon 23 jaar en ouder. Deze gegevens worden vermeld in een jaarlijks te actualiseren tarievenoverzicht PGB, dat wordt verstrekt aan de zorgadministratie ten behoeve van de door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) te verrichten betalingen.
7. Het persoonsgebonden budget is niet bedoeld voor begeleiding- of administratiekosten in verband met het persoonsgebonden budget. Ook tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het persoonsgebonden budget worden betaald.
8. Voor het verkrijgen van een persoonsgebonden budget kan het vergaren van één of meerdere offertes door de jeugdige en/of ouder(s) verplicht worden gesteld.

Artikel 4.4 Afwegingsfactoren inzet sociaal netwerk

1. De persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, kan de jeugdhulp betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk, mits:

- a. dit aantoonbaar tot kwalitatieve hulp leidt;
- b. deze persoon heeft aangegeven dat de hulp aan de jeugdige en/of ouder(s) voor hem niet tot overbelasting leidt.

Artikel 4.5 Voorwaarden bij verstrekking persoonsgebonden budget

1. Indien de jeugdige en/of ouder(s) de voorziening als een persoonsgebonden budget verstrekt krijgen, gelden de volgende voorwaarden:
 - a. indien de jeugdige en/of ouder(s) zorg inkopen bij derden, zijn zij verplicht een zorgovereenkomst af te sluiten met deze zorgverlener(s) conform de op hun situatie van toepassing zijnde modelovereenkomst van de Sociale verzekeringsbank, behalve in het geval gebruik wordt gemaakt van een symbolische vergoeding krachtens artikel 4.3 lid 5.
 - b. het is niet toegestaan bemiddelingskosten of administratiekosten te betalen vanuit het persoonsgebonden budget;
 - c. de werkgeverslasten worden uit het persoonsgebonden budget betaald;
 - d. het is niet toegestaan de zorgverlener een eenmalige uitkering te verstrekken vanuit het persoonsgebonden budget;
 - e. het is toegestaan de zorgverlener reiskosten te vergoeden vanuit het persoonsgebonden budget;
 - f. indien de houder van het persoonsgebonden budget overlijdt, is het toegestaan om ten laste van het persoonsgebonden budget aan de zorgverlener(s) die werknemer of opdrachtnemer is c.q. zijn van de budgethouder een eenmalige uitkering te verstrekken ter hoogte van het periodebedrag voor vier weken.

Artikel 4.6 Kwaliteitseisen persoonsgebonden budget

1. Voor de zorg die ingekocht wordt met het persoonsgebonden budget bij een PGB-zorgaanbieder, gelden dezelfde kwaliteitseisen als voor voorzieningen in natura.
2. Voor de inzet niet-professionele ondersteuning zijn de volgende kwaliteitseisen van toepassing:
 - a. De persoon verleent verantwoorde hulp, waaronder wordt verstaan hulp van goed niveau, die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend en die is afgestemd op de reële behoefte van de jeugdige en/of ouder(s).
 - b. De kwaliteit van de voorziening moet voldoende zijn om de gestelde doelen te kunnen realiseren.
 - c. De geleverde voorziening wordt afgestemd op de persoonlijke situatie van de aanvrager en eventuele andere vormen van hulp en/of zorg in het gezin.
 - d. De persoon doet melding bij de gemeente van iedere calamiteit of geweld die bij de verlening van de jeugdhulp plaatsvindt.
 - e. De persoon stelt een vertrouwenspersoon in de gelegenheid zijn taak uit te voeren.

Hoofdstuk 5 Kwaliteit en Veiligheid

Artikel 5.1 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:
 - a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
 - b. de voor de sector toepasselijke Cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
 - c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
 - d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
 - e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 5.2 Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen, ouders en pleegouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Hoofdstuk 6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering en controle

Artikel 6.1 Opschorting en beëindiging

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet kan het college een toegekende aanspraak op een individuele voorziening dan wel (uitbetaling van) een persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk beëindigen, dan wel de inzet (levering) daarvan tijdelijk geheel of gedeeltelijk (laten) opschorten indien:
 - a. niet wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld op grond van de wet of bij of krachtens de verordening;
 - b. de jeugdige wordt opgenomen of gaat wonen in een instelling, tenzij dat gebeurt in het kader van de te bieden jeugdhulp;
 - c. de jeugdige of zijn ouder(s) zich niet houdt aan de verplichtingen verbonden aan de individuele voorziening of de verplichtingen die rechtstreeks voortvloeien uit het toegekende persoonsgebonden budget;
 - d. de jeugdige is overleden;
 - e. de gemeente Eemnes op grond van het woonplaatsbeginsel niet meer verantwoordelijk is voor het bieden van jeugdhulp.

Artikel 6.2 Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de Jeugdwet doen een jeugdige en/of zijn ouder(s) aan het college desgevraagd of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot een herziening of intrekking van de beslissing als bedoeld in de artikelen 2.3 of 8.1.1 van de Jeugdwet.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet kan het college een beslissing over een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige en/of zijn ouder(s) onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige en/of zijn ouder(s) niet langer op de individuele voorziening of op het persoonsgebonden budget zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige en/of zijn ouder(s) niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget, of
 - e. de jeugdige en/of zijn ouder(s) de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Een beslissing tot verlening van een persoonsgebonden budget kan worden ingetrokken als blijkt dat het persoonsgebonden budget binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de individuele voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
4. Het college kan een besluit als bedoeld in het eerste lid herzien of intrekken indien blijkt dat de jeugdige niet of onvoldoende heeft voldaan aan de verplichtingen genoemd in de wet of die bij of krachtens deze verordening van toepassing zijn waaronder inbegrepen het niet nakomen van de verplichtingen die rechtstreeks voortvloeien uit een dienstverleningsovereenkomst.

Artikel 6.3 Terugvordering en verrekenen

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet kan het college nadat het besluit tot toekenning van een individuele voorziening dan wel persoonsgebonden budget is herzien of ingetrokken:
 - a. het ten onrechte of tot een te hoog bedrag betaald persoonsgebonden budget terugvorderen;
 - b. geheel of gedeeltelijk de geldswaarde van een individuele voorziening in natura terugvorderen.
2. De wijze waarop de terugvordering geïnd wordt, kan verrekening zijn. De hoogte van het na verrekening resterende (periodieke) bedrag moet in redelijke verhouding staan de jeugdhulpplicht van het college.

Artikel 6.4 Fraudepreventie en controle

1. Het college zet in op fraudepreventie. Onderdeel daarvan is de wijze waarop het college jeugdigen en ouders informeert over de rechten en plichten die aan het ontvangen van

een individuele voorziening (in natura of in de vorm van een PGB) zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

2. Het college beoordeelt, al dan niet steekproefsgewijs, de besteding van de PGB's. Tevens beoordeelt het college of de jeugdige en/of zijn ouder(s) nog voldoet aan de criteria om voor een PGB in aanmerking te komen.

Hoofdstuk 7 Overige bepalingen

Artikel 7.1 Klachten

1. Voor de afhandeling van klachten van cliënten en/of hun ouders die betrekking hebben op gedragingen jegens hen van het college of van personen die namens haar meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening behandelen, hanteert het college de Klachtenregeling Eemnes c.q. kunnen klachten worden gemeld bij de Regionale Klachtencommissie Jeugd Eemland.
2. Onverminderd artikel 4.2.1 van de Jeugdwet stellen aanbieders met wie de gemeente een contract heeft gesloten of aan wie subsidie is verleend, een effectieve en laagdrempelige regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van gedragingen jegens een cliënt en de uitvoering/ levering van de voorziening.

Artikel 7.2 Betrekken van inwoners bij het beleid

1. Het college betreft inwoners van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt inwoners vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

Artikel 7.3. Toepassing Subsidieverordening Amersfoort

Voor de subsidies in het kader van de Jeugdwet -betrekking hebbend op de voorheen landelijk en provinciaal gefinancierde jeugdzorg- die namens de gemeente Eemnes door de gastheergemeente Amersfoort worden verleend, is de vigerende Algemene subsidieverordening van de gemeente Amersfoort van toepassing.

Hoofdstuk 8 Slotbepaling

Artikel 8.1 Nadere regels

Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepaalde in deze verordening.

Artikel 8.2 Hardheidsclausule

Het college kan de bepalingen in deze verordening in bijzondere gevallen, ten gunste van de inwoner, buiten toepassing laten of daarvan afwijken. Voor zover toepassing, gelet op het belang dat deze verordening beoogt te beschermen, tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 8.3 Indexering

Het college kan –tenzij anders aangegeven- jaarlijks per 1 januari de bedragen, opgenomen in deze verordening of daarop berustende nadere regels, verhogen of verlagen conform de ontwikkelingen van de prijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek en de NEA-index.

Artikel 8.4 Intrekking voorgaande verordening en overgangsrecht

1. De Verordening jeugdhulp gemeente Eemnes 2015, vastgesteld op 27 oktober 2014, wordt ingetrokken. Besluiten die op grond van die verordening zijn genomen blijven van kracht voor de daarin bepaalde duur of tot het moment dat zij door het college worden gewijzigd of ingetrokken.

2. Aanvragen die zijn ingediend onder bovengenoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het inwerkingtreden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze opvolgende verordening.

Artikel 8.5 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het elektronisch gemeenteblad.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening Jeugdhulp gemeente Eemnes 2019".

Vastgesteld door de raad in zijn openbare vergadering van 27 mei 2019.

mevrouw A. de Graaf- Gerrits
griffier

R. van Benthem RA
voorzitter

Bijlage 1: Gebruikelijke zorg jeugd

Gebruikelijke zorg omvat de normale, dagelijkse zorg die ouder(s) geacht worden aan hun kinderen te bieden. Ouder(s) behoren hun minderjarige kinderen (tot 18 jaar) te verzorgen, op te voeden en toezicht te bieden, ook als er sprake is van een kind met een ziekte, aandoening of beperking.

Er kan sprake zijn van noodzakelijke zorg op het gebied van verzorging, verpleging en begeleiding die uitgaat boven de zorg die redelijkerwijs kan worden verwacht bij een kind van dezelfde leeftijd zonder beperkingen.

Bij de beoordeling van de zorgzwaarte wordt uitgegaan van een vijftal criteria:

1. De leeftijd van het kind. Jongere kinderen hebben meer zorg nodig dan oudere kinderen. Gaandeweg de jaren nemen de vaardigheden en zelfstandigheid toe, en daarmee de zorgtaken af.
2. De aard van de zorghandeling. Niet alle zorghandelingen komen standaard voor bij alle kinderen.
3. De frequentie. Niet alle zorghandelingen komen structureel voor in het patroon van zorgtaken.
4. De tijd die men besteedt aan de zorghandeling. Zorghandelingen kunnen bij bijzondere omstandigheden meer tijd vergen.
5. Een samenhangende beoordeling waarbij de bovenstaande criteria als geheel worden beschouwd in het licht van de specifieke leef- en opgroeiomstandigheden van het kind.

Daarnaast wordt het onderstaande schema als uitgangspunt genomen. Het omvat in grote lijnen de normale ontwikkeling van kinderen zonder beperking in verschillende levensfasen.

Kinderen van 0 tot 3 jaar
• hebben bij alle activiteiten verzorging van een ouder nodig; • ouderlijk toezicht is zeer nabij nodig; • zijn in toenemende mate zelfstandig in bewegen en verplaatsen; • hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling; • hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid; • hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.
Kinderen van 3 tot 5 jaar
• kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan binnenshuis korte tijd op gehooraafstand (bijv. ouder kan was ophangen in andere kamer); • hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling; • hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid; • kunnen zelf zitten, en op gelijkvloerse plaatsen zelf staan en lopen; • hebben hulp, toezicht, stimulans en controle nodig bij aan- en uitkleden, eten en wassen, in- en uit bed komen, dag- en nachtritme en dagindeling bepalen; • hebben begeleiding nodig bij hun spel en vrijetijdsbesteding; • zijn niet in staat zich zonder begeleiding in het verkeer te begeven; • hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.
Kinderen van 5 tot 12 jaar
• kinderen vanaf 5 jaar hebben een reguliere dagbesteding op school, oplopend van 22 tot 25 uur/week; • kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan op enige afstand (bijv. kind kan buitenspelen in directe omgeving van de woning als ouder thuis is); • hebben toezicht, stimulans en controle nodig en vanaf 6 jaar tot 12 jaar geleidelijk aan steeds minder hulp nodig bij hun persoonlijke verzorging zoals het zich wassen en tanden poetsen; • hebben hulp nodig bij het gebruik van medicatie; • zijn overdag zindelijk, en 's nachts merendeels ook; ontvangen zo nodig

zindelijkheidstraining van de ouder(s); • hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling; • hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid; • hebben begeleiding van een volwassene nodig in het verkeer wanneer zij van en naar school, activiteiten ter vervanging van school of vrije tijdsbesteding gaan; • hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.
Kinderen van 12 tot 18 jaar
• hebben geen voortdurend toezicht nodig van volwassenen; • kunnen vanaf 12 jaar enkele uren alleen gelaten worden; • kunnen vanaf 16 jaar een dag en/of een nacht alleen gelaten worden; • kunnen vanaf 18 jaar zelfstandig wonen; • hebben bij hun persoonlijke verzorging geen hulp en maar weinig toezicht nodig; • hebben bij gebruik van medicatie tot hun 18e jaar toezicht, stimulans en controle nodig; • hebben tot 18 jaar een reguliere dagbesteding op school/opleiding; • hebben begeleiding en stimulans nodig bij ontplooiing en ontwikkeling (bv. huiswerk of het zelfstandig gaan wonen); • hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid; • hebben tot 17 jaar een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Bron: Factsheet Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport "Zorg voor kinderen met een intensieve zorgvraag. Gebruikelijke zorg."

Toelichting

Algemene inleiding

Doel van de Jeugdwet is om het jeugdstelsel te vereenvoudigen en het efficiënter en effectiever te maken met als uiteindelijk doel het versterken van de eigen kracht van de jeugdige en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving.

De Jeugdwet schept een jeugdhulpplicht voor gemeenten. De jeugdhulpplicht geldt alleen als de jeugdige en zijn ouders er zelf niet uitkomen. De wet draagt gemeenten verder op om te zorgen voor een deskundige advisering over en beoordeling van de vraag of er een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is en welke voorziening dit dan is. Dat neemt echter niet weg dat de gemeente een zelfstandige afweging kan maken over welke voorziening precies moet worden getroffen.

De te treffen voorziening kan zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben op basis van een beoordeling van de persoonlijke situatie en behoeften van de aanvrager. Een jeugdige of een ouder kan jeugdhulp nodig hebben in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn. Met een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, is gewaarborgd dat de jeugdige in staat wordt gesteld:

- a. gezond en veilig op te groeien;
- b. te groeien naar zelfstandigheid, en
- c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau.

Deze verordening geeft invulling aan de opdracht uit de Jeugdwet (art. 2.9 van de wet).

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepaling

Artikel 1.1 onder 2

Een andere voorziening is een voorziening die de jeugdige kan ontvangen op grond van een andere wet dan de Jeugdwet, bijvoorbeeld de Wmo 2015, de Participatiewet, de Zorgverzekeringswet (Zvw) of de Wet langdurige zorg (Wlz).

Artikel 1.1 onder 6

Het begrip gebruikelijke hulp kent de wet niet. Hiermee wordt invulling gegeven aan het wettelijk uitgangspunt van de eigen mogelijkheden en oplossend vermogen van de ouder(s) en de jeugdige. Daarbij geldt het uitgangspunt dat ouders in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn voor het verzorgen en naar eigen inzicht opvoeden van hun kinderen (zorgplicht). Het begrip sluit aan op het (voormalige) Besluit zorgaanspraken AWBZ en thans geldende Besluit langdurige zorg. Het begrip is van belang voor de vormen van jeugdhulp: begeleiding, persoonlijke verzorging en kortdurend verblijf als bedoeld in de wet. Het uitgangspunt is dat deze vormen van jeugdhulp niet hoeven te worden ingezet voor zover sprake is van gebruikelijke hulp. Voor alle duidelijkheid is aan de verordening een bijlage toegevoegd die een weergave geeft van de Factsheet van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport "Zorg voor kinderen met een intensieve zorgvraag. Gebruikelijke zorg."

Artikel 1.1 onder 8

Een individuele voorziening is een op de jeugdige of zijn ouder(s) toegesneden vorm van jeugdhulp. Deze voorziening is niet vrij toegankelijk; er is een individuele beoordeling en ook een verleningsbeschikking nodig. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in hoofdstuk 3.

Artikel 1.1 onder 14

Het is aan de jeugdige of zijn ouder(s) om te stellen en te onderbouwen dat sprake is van een spoedeisende situatie. Het is dan ter beoordeling van het college of een individuele

voorziening in natura moet worden ingezet, dit in afwachting van het onderzoek na de hulpvraag. Ook kan het college een machtiging voor gesloten jeugdhulp bij de kinderrechter vragen als daartoe aanleiding is. Gelet op het spoedeisende karakter kan (nog) geen sprake zijn van toekenning van een PGB.

Hoofdstuk 2. Vormen van jeugdhulp

Bij verordening worden regels gesteld over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Inwoners hebben recht op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3). De verordening regelt welk aanbod vrij-toegankelijk is en welke voorzieningen niet vrij-toegankelijk zijn.

Vrij-toegankelijk: algemene voorzieningen

Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en/of zijn ouder(s) gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en/of zijn ouder(s) kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Niet vrij-toegankelijk: individuele voorzieningen

Bij de toegang tot niet vrij-toegankelijke individuele voorzieningen wordt eerst door de gemeente of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder beoordeeld of de jeugdige of zijn ouder(s) deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. Het gaat om situaties waarin ernstige of complexe problemen zijn en waarvoor meer of andere hulp nodig is, dan waarin bijvoorbeeld het Jeugd en Gezinsteam zelf kan voorzien.

De opsomming van individuele voorzieningen is dekkend voor de vormen van zorg die ter voorziening in een hulpvraag door het college moeten kunnen worden toegewezen. De daarbij toe te kennen producten worden door het college gebaseerd op de daarop toepasselijke productomschrijvingen zoals deze zijn of worden opgenomen in de overeenkomsten met de gecontracteerde zorgaanbieders en de daaruit voortvloeiende zorgadministratie. Met opname van die bepaling kan steeds overeenkomstig het aanbod van de gecontracteerde zorgaanbieders worden gehandeld; bij wijziging van (benaming of inhoud) van producten is daarmee aanpassing van de verordening of nadere regelgeving door het college niet nodig, zodat maximale flexibiliteit in de uitvoering wordt geborgd.

Door met de ouders/jeugdigen in gesprek te gaan, wordt onderzocht welke problemen er spelen. De consulent van het Jeugd- en Gezinsteam maakt samen met de ouders/jeugdige een afweging; dit gebeurt mede op basis van de complexiteit van de problematiek en/of ernst van problematiek. Daarnaast wordt er onderzocht onder welke wet (andere voorziening) de hulpvraag valt.

Hoofdstuk 3. Toegang tot jeugdhulp

De toeleiding naar jeugdhulp kan op de volgende manieren plaatsvinden:

- na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts
- via de gemeente
- via de gecertificeerde instellingen, rechter, Openbaar Ministerie of justitiële jeugdinrichting
- via Veilig Thuis

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist.

De wet regelt dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist (art. 2.6, eerste lid, onder g van de wet). Dit geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (algemene) voorzieningen als voor de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen. Na een dergelijke verwijzing staat nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder(s) precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de aanbieders van jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie.

Toegang jeugdhulp via de gemeente.

Ook kan een hulpvraag van een jeugdige en/of zijn ouder(s) binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg of ondersteuning een jeugdige of zijn ouder(s) precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in samenspraak met die jeugdige en/of zijn ouder(s). In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige (de medewerkers van het Jeugd en Gezinsteam) en de jeugdige en/of zijn ouder(s) zal gekeken worden wat de jeugdige en/of zijn ouder(s) eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Overige toegang.

In de verordening hoeven geen regels te worden vastgesteld over de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering of Veilig Thuis. De gecertificeerde instelling bepaalt zelfstandig dat jeugdhulp nodig is (art. 3.5, eerste lid, van de wet). Bij jeugdreclassering heeft niet alleen de gecertificeerde instelling deze bevoegdheid, maar kunnen ook andere instanties besluiten dat jeugdhulp nodig is zoals: de rechter, de officier van justitie en de directeur van de justitiële jeugdinrichting. De gemeente is er verantwoordelijk voor dat de benodigde (ingekochte) jeugdhulp wordt ingezet. Ook Veilig Thuis vormt een toegang tot (onder andere) jeugdhulp. Veilig Thuis geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening.

Inhoud beschikking (art. 3.6)

De jeugdige en/of zijn ouder(s) dient op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de jeugdige en/of zijn ouder(s) goed en volledig informeert. Mede met het oog op het te leveren maatwerk zijn in dit artikel de onderwerpen opgenomen die in ieder geval in de beschikking dienen te worden opgenomen.

Hoofdstuk 4 Persoonsgebonden budget (PGB)

In dit hoofdstuk van deze verordening zijn criteria opgenomen voor de aanspraak, uit het PGB voortvloeiende verplichtingen en regels over de wijze waarop de hoogte van het PGB wordt vastgesteld. De uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRVB:2017:1803 d.d. 18 mei 2017) op grond van de Wmo 2015, respectievelijk die van de Rechtbank Midden Nederland (RBMNE:2017:6726 d.d. 25-1-2018) op grond van de Jeugdwet, zijn aanleiding om de wijze waarop het PGB wordt vastgesteld in de verordening neer te leggen. De hiervoor genoemde aspecten rond het PGB behoren volgens deze uitspraken tot de essentialia van een voorzieningenpakket en het college is niet bevoegd om deze bij nadere regeling te bepalen. Daaronder vallen ook gedifferentieerde tarieven. De inhoud van de wettelijke opdracht aan de gemeenteraad over dit onderwerp is in de Jeugdwet nagenoeg gelijk aan die in de Wmo 2015.

Algemeen (art. 4.1)

Indien het college een indicatie voor een individuele voorziening heeft vastgesteld kan het voor komen dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) het college verzoekt om een PGB met terugwerkende kracht te verlenen. Vooropgesteld dat wordt voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een PGB moet worden voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 4.1. Het ligt niet voor de hand dat hier snel met succes een beroep op kan worden gedaan.

Berekening hoogte PGB (art. 4.3)

Lid 1 en 2

Deze leden bepalen op basis van welke onderdelen (doel, resultaat, toereikend en op maat) de hoogte van het PGB wordt gebaseerd. De hoogte van het PGB sluit vanzelfsprekend aan op het uitgangspunt dat het college niet meer toekent dan goedkoopst adequate oplossing.

Lid 3 en 4

Het college stelt de hoogte van het PGB vast op basis van de kwalificatie die aan de hulpverlener kan worden gegeven. Er zijn 2 mogelijkheden waarbij 2 percentages van het natura-tarief worden gehanteerd. Daarbij wordt opgemerkt dat bij personen uit het sociaal netwerk sprake kan zijn van een arbeidsovereenkomst. Is dat het geval, dan wordt het tarief toegepast van het minimum uurloon vanaf 23 jaar, met een maximum van 50% van de hoogte van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.

Lid 5

Vanaf 1 mei 2019 zullen alle personen die vanuit een overeenkomst van opdracht werken en betaald worden uit een PGB, of minimaal het minimum uurloon moeten krijgen, of gebruik moeten gaan maken van een nieuwe regeling, met de zogenaamde "verklaring". Gemeenten kunnen het voor budgethouders mogelijk maken een tegemoetkoming te verstrekken aan hun informele hulp krachtens de nieuwe ministeriële regeling "Hulp uit sociaal netwerk". Daarmee kunnen zij uit een PGB betalingen doen in die situaties waar geen sprake is of wordt gewenst van een arbeidsrelatie (en er dus geen sprake is van een overeenkomst). Het gaat om hulp die uit sociale en morele overwegingen wordt verstrekt, zoals bijvoorbeeld in familieverband, burenhulp of vriendendienst. Dergelijke betalingen hoeven dan niet aan het wettelijk minimumloon te voldoen. Voorwaarde is dat de gemeente dit mogelijk maakt door opname daarvan in de verordening. Het betreft een symbolische tegemoetkoming van ten hoogste € 141,- per maand.

Lid 6.

Het overzicht van de actuele tarieven is met name van belang voor de uitbetaling door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) van de toe te kennen PGB's en wordt daarom jaarlijks verstrekt aan de zorgadministratie.

Lid 8.

Als er om een offerte wordt gevraagd, vindt overleg plaats met de cliënt over de meest geschikte partij. Bij het inzetten van een persoonsgebonden budget beslist de cliënt, mist aan de kwaliteitseisen wordt voldaan, over de instantie / persoon die de zorg daadwerkelijk gaat uitvoeren en draag daarbij verantwoordelijkheid over die zorg.

Art. 4.5 Voorwaarden bij verstrekking PGB

Voor het beoordelen of wordt voldaan aan de voorwaarde om in aanmerking te komen voor een PGB zal de jeugdige en/of zijn ouder(s) in dat kader een budgetplan PGB moeten opstellen (conform art. 3.5 lid 4). Hoewel het college bij het beoordelen van de voorwaarden ook op grond van art. 8.1.1 van de wet kan vragen om een budgetplan, ontleend de gemeenteraad deze bevoegdheid naar analogie van de opdracht in art. 2.12 van de wet. Hiermee wordt gewaarborgd dat de individuele voorziening die met het PGB wordt ingekocht van voldoende kwaliteit is. Ook is opgenomen dat de budgethouder verplicht is om gebruik te maken van de modelovereenkomst van de Sociale verzekeringsbank (SVB). Deze verplichting is gebaseerd op art. 8b Regeling Jeugdwet. De modelovereenkomsten van de SVB zijn ter bescherming van de budgethouders opgesteld. Door op te nemen dat de budgethouder hier gebruik van dient te maken wordt geborgd dat alle noodzakelijke gegevens in de overeenkomst worden opgenomen en dat de belangen van de budgethouder hiermee worden gediend.

Hoofdstuk 5 Kwaliteit en Veiligheid

Prijs en kwaliteit (art. 5.1)

Het college kan de uitvoering van de wet door aanbieders laten verrichten (art. 2.11, eerste lid, van de wet). De jeugdhulpaanbieder en de gecertificeerde instelling verlenen verantwoorde hulp (art. 4.1.1, eerste lid, van de wet). Inschrijving in het Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) of BIG-register speelt daarbij een rol. Het college ziet toe op naleving van afspraken hieromtrent (voor zover deze al niet voortvloeien uit de wet). Bij verordening moeten regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (art. 2.12 van de wet). Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden. Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering, worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Uitgangspunt is dat de jeugdhulpaanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een

beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Vertrouwenspersoon (art. 5.2)

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie. Hoewel de wet niet voorschrijft dat hierover regels bij verordening opgesteld moeten worden is deze wettelijke bepaling toch opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. In het Besluit Jeugdwet (landelijk) staat een nadere uitwerking van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon. Tijdens het intakegesprek wordt door de consulenten gewezen op het bestaan van en de mogelijkheid van inschakelen van de vertrouwenspersoon, net als van de kosteloze en onafhankelijke cliëntondersteuning (art. 3.2 lid 4).

Hoofdstuk 6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering en controle

In dit hoofdstuk van deze verordening zijn bepalingen opgenomen over het aantasten van rechten. Daarvoor kan rechtvaardiging worden gevonden indien sprake is van de situaties zoals genoemd. Het gaat in alle gevallen om een bevoegdheid van het college (kan-bepaling). Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk hoort een afweging tussen de bij het te nemen besluit betrokken belangen. Daarmee wordt ook invulling gegeven aan de plicht regels te stellen voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet (art. 2.9, onder d, van de wet).

Opschorting en beëindiging (art. 6.1)

Er wordt gesproken van beëindiging als de inwerkingtreding van het besluit ingaat vanaf het heden of naar de toekomst toe. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot een herziening/intrekking, geen terugwerkende kracht. Er worden voorbeelden genoemd wanneer het college kan overgaan tot beëindiging van de individuele voorziening dan wel PGB. Afhankelijk van de individuele situatie is het college bevoegd om de inzet van een individuele voorziening tijdelijk op te schorten. Denk bijvoorbeeld aan situaties waarvan (nog) niet duidelijk is of het beëindigen van de individuele voorziening wel op z'n plaats is. Opgemerkt wordt dat de SVB bevoegd is tot onder meer opschorting van de betalingen uit het PGB (art. 8, vierde lid, Regeling Jeugdwet).

Herziening of intrekking (art. 6.2)

Dit artikel berust mede op artikel 8.1.2 lid 1 van de wet, waarin is vastgelegd dat de jeugdige of zijn ouder(s) het college alle informatie verstrekt die van belang kan zijn voor de verlening van een persoonsgebonden budget. Met het eerste lid wordt de toepassing van deze informatieplicht verruimd naar de voorzieningen in natura. Immers, ook van jeugdigen en/of ouder(s) met jeugdhulp in natura kan verlangd worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of terecht een beroep op de voorziening wordt of is gedaan. Ook kan het voor komen dat de jeugdige de verplichtingen uit een privaatrechtelijke overeenkomst niet nakomt. Denk bijvoorbeeld aan het niet houden aan afspraken die zijn opgenomen in een dienstverleningsovereenkomst. De verordening biedt een publiekrechtelijke grondslag om het betreffende toekenningsbesluit in te trekken. Dat betekent overigens niet dat op het college geen plicht meer rust om (andere) passende jeugdhulp te bieden.

Terugvordering of verrekenen (art. 6.3)

Intrekking of herziening van een jeugdhulpvoorziening kan leiden tot ten onrechte of teveel verleende jeugdhulp. Deze bepaling regelt dat het college in dat geval ook bevoegd is de geldswaarde terug te vorderen van de teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening in natura, dan wel van het teveel of ten onrechte verstrekte PGB. Terugvordering van de geldswaarde in natura is niet geregeld in de wet. Het is daarom van belang deze bepaling op te nemen in de verordening. Uit CRVB:2006:AX5819 kan onder meer worden afgeleid dat in zo'n geval het ontbreken van een wettelijke bepaling op grond waarvan van de jeugdige en/of ouder(s) kan worden teruggevorderd, niet aan terugvordering in de weg staat, nu (ook) in het publiekrecht als in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel is aanvaard, dat een

zonder rechtsgrond verrichte betaling ongedaan moet worden gemaakt. Onder een zonder rechtsgrond verrichte betaling worden ook de (gemaakte) kosten van een individuele voorziening in natura verstaan. Net zoals bij herziening en intrekking gaat het bij terugvordering om een bevoegdheid van het college. De bevoegdheid tot terugvordering betreft een kan-bepaling. Hoewel daarvoor rechtvaardiging kan worden gevonden zal het college bij de toepassing hiervan een afweging moeten maken tussen de bij het te nemen besluit betrokken belangen.

Fraudepreventie en controle (art. 6.4)

De gemeenteraad is verplicht om bij verordening regels vast te stellen voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Diverse bepalingen in dat kader zijn overigens ook ondergebracht in andere artikelen van deze verordening.

Hoofdstuk 7 Overige bepalingen

Artikel 7.1 Klachten

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Daaraan is uitwerking gegeven in de Klachtenregeling Eemnes en is aansluiting gezocht bij de Regionale Klachtencommissie Jeugd Eemland.

Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele verwijzing naar genoemde klachtenregelingen worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Artikel 7.2 Betrekken van inwoners bij het beleid

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de jeugdwet.

Regeling van de inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de Jeugdwet. Er dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

Vanaf 2018 vindt dit plaats via de Adviesraad sociaal domein Huizen Eemnes Blaricum Laren.

Artikel 7.3 Toepassing Subsidieverordening Amersfoort

Amersfoort treedt op als gastheer voor de gemeente Eemnes voor de verwerving van zorg ter uitvoering van de Jeugdwet. Onder verwerving wordt ook het verstrekken van subsidies verstaan aan instellingen die tot 2015 dergelijke subsidies van het Rijk en/of de provincie ontvangen. Het college heeft mandaat verleend aan het college van Amersfoort voor genoemde verwerving van zorg; daarbij heeft Amersfoort aangegeven vanwege uniformiteit en efficiency rondom het proces van subsidieverlening de subsidieverstrekking te willen uitvoeren op basis van de Algemene subsidieverordening van Amersfoort.

De Algemene subsidieverordening Eemnes is dermate strikt geredigeerd dat het verstrekken van subsidies door een gastheergemeente namens het college thans (juridisch) niet (goed) mogelijk is. Om die reden is dit artikel in de Verordening jeugdhulp opgenomen, waarmee wordt voorzien in de wettelijke grondslag voor deze specifieke vorm van subsidieverlening.

